

JÉZUS A MEGOLDÁS AZ ÉLETÜNKRE

Horváthné Éva tanításvázlata, Ságvár 2019.04.28.

Amikor Isten belelehelte Ádám orrába az életnek leheletét az (ember szellemét és lelkét), akkor vált élő lélekkel, és ekkor indult meg a vér keringeni Ádám testében.

Az Isten lehelete és a vér nagyon szorosan kapcsolódnak.

Utána, mikor a bűn megfertőzte az embert, akkor az ő vére többé már nem volt örökkévaló, és Ádám többé nem volt halhatatlan. Romlandóság került az emberbe.

Amikor Isten elküldte a második „Ádámot”, az utolsó „Ádámot”, akkor Isten megint egy új leheletet adott a világnak.

1Kor.15,45

Ezzel a lehelettel, az új teremtés leheletével Isten a szent vért, amit az egyszülött Fiúban hozott, leheli rá az emberre. Istennek a lehelete jön az ember életére.

Istennek az ereje, Istennek a szeretete, Istennek az élete jön evvel a lehelettel, és a szent vér lüktet felettünk az új teremtés leheletével.

A szent vérnek kell ott lennie minden keresztény életén, ez oltalmaz meg minket mindentől, minden bajtól.

Ez a szent vér váltság értünk.

Istennek a lehelete és a szent vér keringése Krisztus Testében nagyon szorosan összefüggenek.

Az életünknek két fő területe van, ahol a legtöbb bajjal és problémával szembesülnek az emberek.

Az egyik terület, ami nyomja az embereket az az anyagiak területe, az anyagi világ.

A nehézségek, a szükség, a nélkülözés, a hiány, a nem elegendő, a nyomor, a pénztelenség, a munkahelyi problémák, a munkanélküliség és még sorolhatnánk.

A másik terület pedig a gyógyulás.

Amikor betegség, fájdalmak, kínok, rendellenes működések vannak az ember testében.

Amikor az emberek nagyon mélyen benne vannak a problémákba, betegségekbe, mindenhol keresik a megoldást, a gyógyulást.

Már mindent kipróbáltak, de egyik helyen sem kapnak világosságot arról, hogy a Jézus Krisztusnál van a megoldás. Jézus ezt mindent a megváltásban elvégezte.

Ha gyógyulásra van szükségünk, Jézus Krisztus azt orvosolta.

Ha anyagiakra van szükség, akkor ugyanúgy a Jézusnál van a megoldás.

Most nézzük meg mindegyik területet részletesen.

Kezdjük az anyagival.

Azt mondja a **2Kor.8,9**, hogy **Jézus Krisztus szegénnyé lett, hogy mi az Ő szegénysége által meggazdagodhassunk.**

Magára vállalta a mi állapotunkat, a mi nyomorunkat. Jézus nagyon gazdag helyről jött.

Az Ő gazdagságából egy szegénységi állapotban kellett jönnie le a földre.

2Korinthus. 8,9.

9. Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelmét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az Ő szegénysége által gazdaggá lehessetek.

Ez a Jézus Krisztus kegyelméből adatott nekünk.

Ha az ember ezt végiggondolja, akkor kezdi meglátni, hogy a szegénységgel nem sok közösségünk van.

Ha a pénztárcánk még nem is mutatja ezt a gazdagságot, tudnunk kell, hogy meg van írva, és megállhatunk rajta, mert ez Isten akarata az életünkben.

Ha hitben állunk, ennek jönni kell akkor is, ha nem is látjuk a mikéntjét.

A szellemi birodalom munkálkodik rajta azon, hogy az valóságba jöjjön az életünkben.

Mert Jézus Krisztus valóban a gazdagságát letette és szegénnyé lett érettünk.

Filippi 2,5–9.

5. Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is,

Jézus Krisztusban volt egy indulat, volt egy odaadás, arra buzdít Isten, hogy ilyen indulat, ilyen hozzáállás, ilyen gondolkodásmód legyen bennünk is.

6. Aki, mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő,

Jézus isteni mivoltában nem tekintette zsákmánynak, hogy Ő az Istennel egyenlő.

Nem tekintette zsákmánynak azt jelenti, hogy nem ragaszkodott ahhoz, hogy Ő Istennel egyenlő.

Mondhatta volna Istennek, hogy nem hajlandó a testet öltésre, ugyanis nemhogy meghalni nem kellett volna neki, megse kellett volna születnie, ha az isteni mivoltát nem hajlandó letenni.

Nem jött volna el a földre az Ige, test formájában.

Ez egy készség, egy hajlandóság a Fiútól arra, hogy a földön közöttünk megjelent.

Ez egy hatalmas áldozat volt, mert azt a mennyei gazdagságot le kellett tennie.

7. Hanem Önmagát megüresítette, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett;

Letette az isteni gazdagságát, szolgai formát vett fel, és úgy találtatott, mint ahogy mi is kezdtük, embrió formában jött a földre. Úgy találtatott, mint ember, megalázta magát.

Olyan állapotban találtatott, hogy megalázta magát, alázatot öltött magára.

Isten akaratára meghajította magát.

Szolgai formát vett föl, ez a fizikai test a bűn testének az ábrázata.

Fizikai testet kellett öltenie, szolgai formát vett föl. Embriói állapottal kezdte Jézus Krisztus a földi életét.

A Szent Szellemtől fogant. Az isteni mivoltából magát megüresítve a földre jött, és emberekhez hasonlónak lett.

Olyannyira volt ember, hogy senki nem tudta ránézésre megmondani, hogy Ő Isten. Nem lehetett rajta látni.

Amíg a Szent Szellem kenete nem szállt rá, addig senki nem tudta volna megmondani, hogy Isten áll előtte.

Annyira ember volt. Oly teljességgel ember volt, hogy nem tudták róla megmondani, hogy Ő Isten.

Pedig az isteni birodalomból jött, Isten Fiaként.

Ő maga egyben Isten volt. Jézus Krisztus Isten, emberi formában.

8. És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén haláláig, mégpedig a keresztfának haláláig.

Mikor olyan állapotban találtatott, mint ember, vagyis Jézus Krisztus előtte is létezett, örök formában, isteni formában, de mikor olyan állapotban találtatott, mint ember.

Engedelmes lévén, haláláig. Jézus volt az egyetlen ember, aki azért jött a földre, hogy meghaljon.

Ez volt a küldetése. Engedelmes lévén haláláig, mégpedig a keresztfának haláláig.

Látjátok, a gazdagságát le kellett tennie, és amiért jött a földre, az egy hatalmas isteni megváltás, egy terv, neki meg kellett halnia értünk.

Ez az engedelmesség hozta neki azt, hogy Isten felmagasztalta Őt.

9. Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékoza néki oly nevet, amely minden név fölött való;

Ez a név a miénk. Ebben van a mi győzelmünk.

Megváltásunknak az anyagi részére még egy hatalmas igazság van a Korinthusi levélben.

2Korinthus 9,8.

8. Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok áraszsa minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségték lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek.

Lehet, hogy az anyagi helyzetünk siralmas, lehet, hogy a körülmények láttán minden okunk megvan arra, hogy elcsüggedjünk.

De meg van írva, hogy Isten hatalmas arra... Ő a Mindenható, akkor nem szabad csüggednünk.

Isten gondoskodik arról, hogy a szükségünk be legyenek töltve, és még e felett is ad nekünk, hogy minden jótéteményre, amire csak az Úr elhívott minket, hogy azt megcselekedjük, arra bőségben legyünk.

Az Ige így írja, akkor így kell lenni.

Ha segítséget látsz, akkor jelentsd ki, hogy Istennek ezt az igazságát befogadom a szellemembe, hogy Isten tudja munkálni azt, mert a láthatatlanokból jönnek elő a láthatók.

Nem elkeseredni, és nem elcsüggedni a helyzetek felett, mert nincs okunk rá, ha Isten hatalmas arra, hogy ezt megcselekedje. Ő hatalmas erre. Eddig is Ő tartott meg minket.

Nem jöhet olyan gazdasági nehézség, hogy Isten kudarcot valljon.

Az Ő gyermekeit mindig ki fogja menteni minden bajból.

Az Ő Igéje az igazság, az Ő Igéje nem képes kudarcot vallani, ha megtanuljuk megragadni azt.

A hitünk az, ami megragadja ezt. Meg kell tanulnunk hitben járni.

Másik hatalmas terület, amiről Isten gondot viselt rólunk Jézus megváltásában, az a teljes gyógyulásunk.

Ebben is nagyon sokan meg vagyunk próbálva, a világban élők is, meg a keresztények is.

Ésaiás 53,1. 4. 5.

1. Ki hitt a mi tanításunknak, és az Úr karja kinek jelentetett meg?

Annak, aki hiszi a tanítást, aki hittel el tudja fogadni befogadja, akkor az megtermi a gyümölcsét.

De itt a 4-es és 5-ös vers elárul valamit arról a hatalmas megváltásról, amit tudnunk kell.

4. Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostoroztatik, verettetik és kínoztatik Istentől.

Azt írja, hogy betegségeinket Ő viselte, a betegségeink rá lettek helyezve.

Ez már megtörtént ez múlt idő. Már az Ószövetségben így lett megírva a próféciában.
Az összes betegség, ami létezik az emberiség életében, az mind Őrá lett terhelve.
Nem lett megkímélve az Ő teste ezektől a fájdalmaktól.
Azok is, amikkel most mi küszködünk a testünkben azok mind rá lettek terhelve a betegségeink, kínjaink, fájdalmaink, a nyűgök, az igák, minden, ami az embert nyomná, az rá lett terhelve Jézus Krisztusra.
Arra is utal az Ige, hogy azok, akik ott álltak a kereszt alatt, azt látták, hogy hogyan volt megkínozva, sújtva, hogyan volt megsebesítve, hogyan folyt a vére.
Akik ezt ott látták, azt hitték, hogy Istentől ostromoztatik, és hogy Istentől verettetik, és Istentől kínoztatik.
Ezt valóban Isten végezte vele, az Istennek az elrendelése volt, hogy mi szabadok legyünk ettől.

Ésaiás 53, 5.

5. És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.

Megsebesítettett Jézus, de nem az Ő saját bűneiért, hanem a mi bűneinkért.
Először a bűnököt vette magára és utána kezdődött a szenvedés.
Mindazt, amit mi elkövettünk, azok a bűnök rá lettek terhelve.
Isten cselekedte vele, de nem az Ő bűneiért történt ez. Mert Ő büntelen volt.
Ezért a mi bűneink többé már nem terhelhetnek, ha látjuk ezt a hatalmas helycserét, hogy a bűneink mind rá lettek terhelve.
Látunk kell magunk előtt ezeket a sebeket, amikor valamilyen nehézséggel, vagy betegséggel küzdünk.
Isten rendelkezette ezt így
Valakinek el kellett szenvedni a bűneidet. Ha Ő nem tette volna, akkor jogosan lehetne rajtad a büntetés.
Ezért te szabad vagy. Ez a hatalmas megváltás!
Ezért ne fogadd el, amikor az ellenség kikéri a testedet gonosz tünetekre, gonosz megpróbáltatásokra, megmérettetésekre! Akkor te tudd, hogy ez érted el van végezve!
Ki kell mondanunk, hogy szabad vagyok minden megpróbáltatástól, mert a megváltásban el lett végezve értem.
Magára vette a mi bűneinket. Addig sérthetetlen volt a teste. Az összes bűnünk ott volt rajta.
Hányszor próbálták az életét kioltani előtte, és mindig kimenekedett a kezük közül.
Halhatatlan volt addig, míg a bűneinket magára nem vette.
Amikor a bűnököt felvette utána jött a szenvedés, mert a saját tiszta szellemére rávette a mi bűneinket.
Békességünk büntetése Őrajta van.
Ha nincs békességed, valami zaklat, valami nyomaszt, valami súlyt érzékelsz rád nehezedni, mondd, hogy ez az összes zaklatás, ami engem most kikér, rá lett terhelve a Jézus Krisztusra. Nekem békesség jár!
A keresztfának vére szerzett nekem békességet!
Ki kell kényszerítened a helyzetekben, hogy békességed legyen.
Ne engedd meg, hogy zaklassanak a körülmények!
Békességünk van, akármilyen körülménnyel is szembesülünk.
Ugyanis, ha nincs békességed és nincs örömed, akkor nem működik a hited, akkor zaklatások alatt vagy.
Ha zaklatások alatt vagy, akkor nem tud a hited megnyilvánulni, akkor el van fojtva a hited, és nem tudsz kitörni abból a körülményből, amiben vagy.
Ez csak úgy megy, ha ragaszkodsz a békességedhez, ragaszkodsz az örömhöz, amit az Úr szerzett neked.
Az Úr öröme a mi erősségünk. (Neh. 8,10)
Amikor látjuk a kereszt munkáját, amit Jézus elszenvedett, akkor a szívünk mélyén azért tud öröm feltörni, mert Ő is örömmel szenvedte el.
Azt írja az Írás, hogy Jézus látta a kereszt után Őt váró örömet, mert téged ott látott, amint ezt el fogod fogadni egy napon azzal, hogy a tiednek jelentet ki.
Kijelentetted, hogy ez az enyém, én ebben járok. Jézus ezt az örömet látta.
Ezért tud a te szívedben is öröm felgerjedni, mert Ő ezt a szeretetéből végezte el.
Látnod kell magad benne, hogy ez érted el lett végezve, akkor vagy szabad attól a súlytól, attól a tehertől, attól a bűn súlytól, attól a betegségtől, a tünetektől.
Akkor vagy szabad, ha elfogadtad a Jézus nevében.
Az, Ige utolsó sorai azt írja, hogy: az Ő sebeivel gyógyulánk meg!
Jézus sebeiben meggyógyultunk. Ez megvan nekünk. El lett végezve.
Sok keresztény ott bukik el, hogy nem tudja elvenni, ami érte el van végezve.
Meg kell szerezni a győzelmünket a hitünk által.

Jézus legyőzte az ellenséget, teljes mértékben megbénította, megsemmisítette, a fegyverzetétől megfosztotta. Teljesen kinullázta őt.

De a győzelmünket neked kell kikényszeríteni a helyzetek felett a hited által.

Nem test és vér ellen van a tusakodásunk. (Ef. 6,12) Tusakodásaink vannak, hitben való tusakodások.

Ha jön az ellenség és megpróbál, akkor kell tudnod kikényszeríteni a hiteddel, hogy ez a tied.

Ez érted el lett végezve, és lásd magad abban a győzelemben!

Ez a hit. Isten Igéjének semmi sem lehetetlen.

Ha itt le van írva, akkor az Isten Igéje képes megcselekedni, valóságba hozni az életedben, mert megvan az alapja.

Ha szorgalmasan megyünk az Igéhez, az Igének mindig ahhoz a

részéhez kell elmennünk, ahol a szükségünk vannak, ki hol van megpróbálva.

Azt mondja az Ige, hogy sokan sokféleképpen vagyunk megpróbálva. Lehet, hogy a

félelmek kezdenek megtámadni minden alap nélkül. Minden a legnagyobb rendben van az

életedben és elkezdesz valamitől rettegni. Az is az ördög, a félelmeket hozza!

Ahol a támadás éri az életedet, ott kell az Igét elkezdeni szorgalmasan látogatni, szorgalmasan ránézni, szorgalmasan hallgatni, szorgalmasan a szívedbe fogadni.

Azt mondja, hogy akik Őt szorgalmasan keresik, azok megtalálják és megjutalmazza azokat.

Mi lesz a jutalom?

Az, hogy valóságba jön, amiben hiszel. Az a jutalom.

Addig nézed az Igét, addig olvasod, addig meditálsz rajta, addig időzöl vele, addig emészted, amíg olyan mélységekig felszívja a szellemed, hogy a szellemedből átüt a látható valóságba.

Kisugároz, világosságot hoz, megvilágítja az életed útját, és ez lesz az a jutalom, amit ír a Zsidó 11,6-ban, hogy megjutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik.

Az Igéhez szorgalmasan kell odamenni, ha az első imádságodra nem látod a választ.

Szorgalmasan kell, nem lehet feladni. Újra és újra meg kell nézni. Újra és újra el kell olvasni.

Újra és újra meditálni kell rajta, hálákat adni érte, hogy az úgy van neked, bár még most nem látod, de megvan neked.

Ez a hit, és mi a hit útjára vagyunk elhívottak. Hit által van Isten országa. Annak van meg, aki hisz.

Róma 10,8.

8. De mit mond? Közel van hozzád az Ige, a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.

A hitnek a beszéde a szánkban és a szívünkben van.

Ha nem szólod, akármennyit imádkozhat a másik érted. Neked kell hinned és ki kell mondanod.

Példabeszédek 4,20–22.

20. Fiam, az én szavaimra figyelmezz, az én beszédeimre hajtsd füledet.

Ez azt jelenti, hogy Isten szavát (Igét) jobban meg kell hallanod, mint a világi dolgokat.

Oda kell hajtani a füled, mint amikor valakit jobban akarsz hallani, akkor arrafelé hajtod a teljes figyelmedet.

A füleddel hallod meg az Úr beszédét, mert onnan jön az élet. Az Igéből jön az élet, a megtartás.

Amikor az orvos mond egy nagyon rossz jelentést, akkor nem arra kell fókuszálni, amit az orvos mondott, hanem amit Isten Igéje mond.

Az én szavaimra figyelmezz, az én beszédeimre hajtsd füledet.

Nem mindegy, hogy mit engedsz a füledhez. Az egy bemenet a szellemedbe.

A hit hallásból van, azon keresztül jön be a hit a szellemedbe.

A szellemedbe úgy megy, ha a füleden keresztül beengeded.

Vannak még bemenetek is a hitre a szellemi emberben.

21. Ne távozzanak el a te szemeidtől, tartsd meg ezeket a te szívedben.

Az Ige első része azt mondja, hogy.... **Ne távozzanak el a te szemeidtől**

Azt jelenti, hogy amit olvastál az Igében, abban lásd magad!

Lásd magad, abban hogy gyarapodó vagy, hogy eltöröltettek az adósságaid, lásd magad, hogy szabad vagy a kötelekektől, lásd magad gyógyultnak, hogy megtörték az igák, hogy a kötelekek leszakadtak, lásd magad, hogy a családot újra helyreállt, szeretet van, lásd magad békességben.

Meg kell tagadni, amit éppen most látsz, amiben éppen most vagy, és azt nem fogadod el. Ez a hit.

Az Ige második fele azt mondja, hogy.... **tartsd meg ezeket a te szívedben**

Amikor az Ige bekerül a szellemi szívedbe, akkor azt meg kell tartani.

Mert lesz, aki onnan ki akarja lopni. Miért jön a tolvaj? Azért jön, hogy kilopja onnan az Igét. Őrizni kell a szívedben! Ami oda már bekerült, azt állandóan forgatni kell.

A szívünkben őrizni kell, öntözni kell.

Repedezett edények vagyunk az Ige szerint, ezért folytonos táplálásra van szükségünk a Szellemből be a testbe.

Táplálni kell, újra és újra fel kell táplálni, ami ott van, mert repedezett edények vagyunk, amíg testben élünk.

Elszívárog, ahogy járunk az úton, mert látunk ezt meg azt.

Meg kell tartani ezeket a te szívedben! Őrizni kell, az kincs!

Minden féltett dolognál jobban őrizd a szívedet.

Oda nem lehet mást beengedni.

Ha beengedjük a meg nem bocsátást, a viszálykodást, mit tett a másik, mit nem tett a másik nekem, pedig meg kellett volna, hogy tegye, rágódunk rajta, és saját magunk ellenségeivé válunk általa.

Nem vagyunk szabadok az Igének a feldolgozására. A szívünkbe kerül be az Ige, és onnan tud működni.

Példabeszédek 4,20–22.

22. Mert életük ezek azoknak, akik megnyerik, és egész testüknek egészség.

Vagyis az Ige, ezek a beszédek, az Úr szavai nem mindenki nyeri meg őket, azoknak ad életet, akik megnyerik.

Vagyis, akik teljesen magukévá teszik, ahogy mondta.

A szemeinket rajta tartjuk, a füleinket rajta tartjuk, a beszédeinket rajta tartjuk, őrizzük a szívünket, azok nyerik meg az Igét.

Ez teljességgel ott van, senki el nem veheti, oda bekerült, ott őrzöm, és tudom, hogy gyümölcsöt terem, mert így rendelte Isten. Nem kívülről várom a segítséget, itt bent működik.

Isten országa nem szemmel láthatólag jön el, ott bent a szívben kezdődik, és onnan belülről a megigazultság, az öröm, a gyógyulás, a békesség kezd kifelé munkálkodni amire szükség van.

Lukács 1,37.

37. Mert az Isten Igéjének semmi sem lehetetlen.

Megcselekszi azt.

Nem lehet azt mondani, hogy egyszer hallottam az Igét, és már tudom ezt.

Ha az ember így rálegyint és továbbmegy, akkor még nem gerjedezik az öröm ott a szívünkön, hogy ez a miénk.

Annak ott kell lennie, és állandó öntözések alatt kell lennie, hogy élő legyen, növekedjen és gyümölcsöt teremjen.

Folytonosan magunkba kell táplálni, hogy ez el van végezve, amikor jönnek a kihívások.

Ugyanis az ördög nem alszik.

Hát akkor nekünk annál szorgalmasabbnak kell lenni. Annál kitartóbban kell végezni a mi részünket, hogy meg tudja Isten azokat cselekedni, és nem adjuk fel.

Zsidó 11,6 Jutalom? a gyógyulás, megoldások, szabadulás. Hogyan? Ige első része.

Nekünk kell megharcolni a jutalmunkat, Az Igéhez menni és folyamatosan megvallani amíg teljes megértést kapsz belőle. A problémáddal kapcsolatos Igéket kell elővenni.

Nem elég azt mondani hogy ezt az Igét már számtalanszor hallottam meg tudom, amíg nem ver gyökeret a szívedben addig nincs eredmény.

A nagyobb lakik bennünk.

1János 4,4.

4. Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat; mert nagyobb Ő, aki bennetek van, mint az, aki e világban van.

És ha a nagyobb lakik bennünk, akkor bátran bizzunk a győzelmünkben. Legyőzhetetlenek vagyunk.

A Királyok könyvéből olvasunk egy olyan történetet Izrael egyik királyáról, ahol Isten a halálos ítéletét küldte el a prófétával. Készülj fel, rendeld el a házadat, mert meghalsz! Ez egy ítélet volt. Azt mondta a királynak, hogy számold fel a házadat!

És ebből a helyzetből, amire az ember azt mondaná, hogy Isten szája szólta, akkor már nincs visszaút, nincs másként, akkor annak úgy kell lennie. Ebből a helyzetből nézzük meg, hogy mi jött elő.

Egy nagyon jó sikertörténet a vége, ezért felemelésként mondom nektek, hogy nincs reménytelen helyzet, és nincs olyan helyzet, ami ne tudna megfordulni a javatokra, ha Istenhez fordultok.

2Királyok 20,1–6.

1. Ebben az időben halálosan megbetegedett Ezékiás, és hozzá menvén Ésaiás próféta, az Ámós fia, monda neki: Azt mondja az Úr: Rendeld el házat, mert meghalsz és nem élsz.

Ezek után szerintem nagyon sokunk úgy lett volna, hogy már többet nem emeli fel a szemét az égre, mert ha az Úr mondta, akkor annak úgy kell lennie.

De nézzétek meg az Úrnak a könyörületes szívét, ebből az ítéletből ki lehet jönni élve.

2. Akkor arccal a falhoz fordult, és könyörgött az Úrnak, mondván:

Vagyis megszűnt a világ Ezékiás számára, csak az Úr volt.

A könyörgés, az igaznak buzgóságos könyörgése, az minden falat áttör.

A könyörgéseit odaadta nekünk az Úr, papok vagyunk az Úr előtt és könyörgünk.

Helyzetekben leborulunk és könyörgünk, ha elmondtuk a hit imáját, megtettük a megvallásainkat, és nem látjuk a változást, mit kell tennünk. Könyörgéseink vannak, sok esetben.

3. Oh Uram, emlékezzél meg róla, hogy hűséggel és tökéletes szívvel jártam előtted, és hogy azt cselekedtem, ami jó volt a Te szemeid előtt. És sírt Ezékiás nagy sírással.

Látod, hogy az Úr emlékezetébe lehet hozni dolgokat a szívedről?

Az Úr meg fogja hallgatni, még akkor is, ha az Ő elrendelése volt, hogy meghalsz, és nem élsz többé.

Látod, hogy az Úr ismeri a szíveket, és hivatkozatsz erre?

Uram, a szívem mindig a tied volt, ha tévedtem is. Nem szándékosan tettem.

Ha rosszat tettem, azt is nézd el nekem, mert nem a szívem gonoszságából volt.

A szívem mindig tiszta volt előtted. A szívem szándékát csak Te ismered hivatkozatsz erre.

Mindig szerettelek, Uram, és nem a bántásodra tettem, amit tettem.

Ilyen esdeklés folyik a király és Isten között. El tudod képzelni Izrael hatalmas királyát, ahogy a falnak fordulva sír? Nagyon megható egy jelenet.

4. Azonban Ésaiás még alig ért a város közepére, mikor az Úr beszéde lőn őhöz, mondván:

Ésaiás kiment a királytól, és még félúton volt, csak a város közepére ért, tehát nem egy nagy idő telt el.

Ímé az Úr ítélete megfordult. Nézd meg:

2Királyok 20,1–6.

5. Menj vissza és mondd meg Ezékiásnak, az én népem fejedelmének: Azt mondja az Úr, Dávidnak, a te atyádnak Istene: Meghallgattam a te imádságodat, láttam a te könnyhullatásodat, ímé én meggyógyítlak téged, harmadnapra felmégy az Úr házába;

Győzelem van benne! Nincs egy könny sem, amit úgy ki tudunk ejteni, hogy az Úr azt ne foglalná tömlőibe.

Tömlőibe veszi a könnyeinket, ott gyűjti. Egy napon fogjuk látni a könnyeinket tömlőkbe gyűjtve, minden könnycseppet, mert minden könnycsepp drága Neki.

Minden könny, amit hullattál valamiért, az a mennyben össze van gyűjtve. És az imádságaid is mind ott vannak.

Nézd, hogy Jézus a gyógyító!

Nem azonnal jött ki a király az ágyból, de az Úr kijelentette, hogy meggyógyulsz, felmész az Úr házába.

6. És a te idődet tizenöt esztendővel meghosszabbítom, és megszabadítlak téged és e várost Asszíria királyának kezéből, és megoltalmazom e várost én érettem és Dávidért, az én szolgálóimért.

Bőséggel kapott még kegyelmet a Király az Úrtól.

Nem egy évet élt még, és nem kettőt, hanem tizenöt évet adott neki az Úr. Mekkora nagy az Ő kegyelme!

A tanulság az, hogy soha nem szabad feladni.

Ez a tanulság, hogy nem adjuk fel, hanem könyörgünk. Kegyelmet kérünk és irgalmat kérünk.

Hányszor olvassuk azt az Újszövetségben, hogy Jézus könyörületességre indulva érintette meg a vak szemét és nyitotta meg? Amikor mi könyörgünk, akkor az Úr szíve könyörületességre indul.

Az Úr szíve könyörületes, és nem akarja, hogy elveszen az igaz, és bántása legyen az igaznak, hanem megcselekszi azt.

A könnyeinket letörli, az igazságunkat előhossa, a legmélyebb sárból felemel, az Ő szíve megcselekszi.

Meg kell tanulnunk Hozzá fordulni és könyörögni. Ezek a könyörgések.

A te ítéleted is onnan jön ki az Úrtól, csak Ő van. Ő az élet és halál Ura.

Ezzel az üzenettel szaladt vissza Ésaiás a királyhoz, és a király élt tizenöt teljes, boldog esztendőt még.

A könyörgéseink valóságok lehetnek a mi életünkben is ahogy megtanulunk az Úrhoz fordulni. Nincs miért csüggednünk, és nincs miért elkeserednünk.

Zsoltárok 42,11.

11. Miért csüggedsz el lelkem, és miért háborogsz bennem? Bízál Istenben, mert még dicsérni fogom Őt, aki az én orcám szabadítója, és én Istenem.